

Andrageren anmoder om en liden Understøttelse. Han er født 1818 i Egede paa Falster og stod i Militærtjeneste fra 1839 til 1853, dels som Overfonstabel og dels som Bombarde. 1853 søgte han og fik Ansættelse i det Slesviske Gendarmeri som bereden Gendarm og forblev i denne Stilling til 1855, da han paa Grund af Korpsets Reuktion afsig derfra. Fra 1855—71 boede han i Sønderborg og ernærede sig dels ved Skriverseri og dels ved Fabrikarbejde. Under Bombarde-mentet af Sønderborg mistede han det høire Øie under Forsøget paa at redde sine Giendele, som dog tilbøds gik tabt for ham, da det var ham besværligt nok at redde sin Kone med 4 smaa Børn. 1866 døde hans Hustru og 1871 flyttede han til sin Broder i Alstrup, hvor han nu har Ophold; men skulde Broderen dø før han, har han Intet at leve af, og han finder, at det vilde være haardt for en Soldat at lide Nød i Alderdommen.

Et lignende Andragende fra ham findes i Tillæg B. Sp. 1047, Nr. 12 for Samlingen 1876—77.

Da det ikke kan ses, om Andrageren har henvendt sig til Krigsministeriet, gjør Udvalget ingen Indstilling.

61. Andragende fra Husmand Lars Andersen i Saltrup ved Esrom (indbragt den 1ste Mai 1879 af Folkethingetsmanden for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds, Sager).

Andrageren anmoder om en aarlig Understøttelse som Invalid. Han var blandt de første, som blev indkaldt til Krigstjeneste i 1848 og ved Armeens Tilbagegang fra Slesvig den 23de April 1848 blev han saaret, idet en Geværkugle gik fra Nakken igennem den venstre Kind, borttog to Tænder, beskadigede Næbebenet og slog dette af Led. Efter at han havde ligget paa Lazarettet i et halvt Aar, blev han permitteret for dette Aar, men atter indkaldt næste Aar, og i sin Veieistring for Krigen gjorde han de to sidste Felttog med, uden at tænke paa, hvilke Følger det ham tilføiede Studsaar kunde medføre i en ældre Alder. Da han i 1851 blev permitteret, begyndte han allerede at faae Smertes i Hovedet, og disse havde deres Oprindelse fra Studsaaret, hvorfor han indgav en Ansøgning om Understøttelse til Bestyrelsen for Invalidforsørgelsen og modtog derfra en Gave af 20 Kr. Smertene fra Saaret ere efterhaanden tagne til og fremkaldte en Svimmelhed, som nu i hans 58de Aar gjør ham aldeles uskikket til Arbejde. Han har mange Gange søgt Bestyrelsen for Invalidforsørgelsen om Understøttelse, men stadigt faaet det Svar, at Bestyrelsen ikke kunde anse ham berettiget til Invalidforsørgelse. Andrageren har kun et gammelt, skrøbeligt, jordløst Hus, og er derfor henvist til det offentlige Fattigvæsen, saafremt Rigsdagen ikke vil være villig til at bevilge ham en aarlig Understøttelse, enten fordi den kan tilkomme ham som Invalid eller ellers som en Naadefag, og han haaber, at Rigsdagen ikke vil tillade, at, naar en af Landets Sønner vover sit Liv og ofrer sit Helbred for Fædrelandets Forsvar, at han da i sin Alderdom skal være nødt til at ofre sine borgerlige Rettigheder ved at forlange offentlig Fattighjælp.

Sogneraadet bevidner, at Andrageren er en flittig, brav og hæderlig Mand, hvis Arbeids- evne er og længe har været meget svækket, og at han sidder i meget smaa Aar. Lægen B. C. Holm i Alume har under 20de Februar 1878 afgivet følgende Erklæring: „Dr. Husmand Lars Andersen af Saltrup erholdt i 1848 et Studsaar igennem venstre Kind, hvorved Ruglen gik ud igennem Nakken, og dette Saar har efter min Overbevisning frembragt den Svaghed, hvoraf han senere stadigt har lidt; han lider nemlig ofte af en stærk Svimmelhed, der kommer over ham saagodt som hver Dag og gjør ham uskikket til at forrette noget Arbejde“, og den konstituerede Over- læge ved Frederiks Hospital har under 23de August 1878 erklæret: „Ved Undersøgelse af Lars Andersen, Husmand i Saltrup, sees paa venstre Side af Baghovedet og paa venstre Kind Arrene efter et Saar, som efter hans Opgivelse skyldes en Kugle fra Krigen i 1848.

Han behandlede for Saaret i 1/2 Aar og bedredes saa vidt, at han atter kunde gjøre Tjeneste; men fra den Tid har han, der før Krigen altid har haft et godt Helbred, lidt af epileptiske Kræmper, der med Aarene ere bleve hyppigere og stærkere og have medført en betydelig Svækkelse af Hukommelse og de aandelige Evner i det Hele.

Skjøndt det ifølge Sagens Natur er umuligt at udtale mig med absolut Sikkerhed, tager jeg dog ikke i Betænkning at erklære, at denne Bøddelse sandsynligvis skyldes det ved Saaret frem- kaldte shoc.“

Efter de nu foreliggende Lægeerklæringer og af Hensyn til Andragerens trængende Stilling forekommer det Udvalget, at Billighed taler for, at han opnaar den ønskede Understøttelse, og fore- slaar derfor denne Sag henvist til Finantsministeren.